

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.

Apare: Miercuri, Vineri și Duminecă.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

strada Carolinei Nr. 5.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:

Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.

Abonamentele se plătesc înainte.

Proprietari și editori:

Dr. Eusebie Antonovici, cand. de adv.

Valerian Halip, notar.

Constantin Jescu, țaran.

Vasile Maghior, paroh.

Dorimedont Vlad, inv. sup.

INSERȚIUNILE:

Un rind peti sau spațiul său coastă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului coastă șirul de peti 50 bani.

Prenumeratiunile se primesc la administrație; Inseratele la „Societatea tipografică bucovineană” în Cernăuț.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se inapoiază.

Un număr costă 20 bani.

Toate redacțiunile, cari primesc ziarul nostru, sunt rugate a ni trimite în schimb ziarul lor.

Comitetul național întrunit la Cernăuț în ședință în ziua de 5 Marte st. n. a. c. a luat între altele următoarele hotărâri:

1. Partidul național intră pe toată linia în lupta electorală și va pune în toate districtele românești candidați de ai săi.

2. Candidații au să-și anunțe candidatura până luni în ziua de 25 Marte st. n. a. c. la biroul central al comitetului național din Cernăuț.

3. Comitetul național are a conveni în ședință în ziua de 25 Marte st. n. a. c. la Cernăuț și va recomanda cu aceasta ocazie tuturor cereurilor electorale românești pe cel mai apt dintre candidații anunțați. Candidații ai partidului național vor putea fi numai membrii devotați ai acestui partid.

Cernăuț, 6 Martie 1907.

»Cum de-mi necinstești tu victoria mea în mod atât de infam?« a strigat odată revoltat un general renumit, văzând că contrarul său, pe care i-a biruit cu multă jertfă de vieți și de muncă, a căzut în genunchi înaintea biruitorului și cu lacrimi în ochi a început a-l ruga ca să-i dăruiască viața. Și cu tot dreptul, căci cum să nu fie revoltat generalul, când s'a vădit că contrarul său are un suflet atât de becisnic și plin de lașitate? Nu e anume tot aceea a birui în luptă un motan ori un leu și cu cât mai periculos e inimicul, cu atât mai strălucită trebuie să fie și biruința.

Aceasta e doară un adevăr recunoscut în toată lumea și ar fi ridicol să mai vrei a-l argumenta

cu nouă dovezi. Cu toate acestea în luptele noastre de partid adese văd că la unii li place a micșora: cât se poate de mult importanța contrarului, prezentându-l drept picătură. Și în privința aceasta excelează mai ales domni pseudo-democrați, cari află o adevărată plăcere în aceea de a micșora valoarea (numerică și morală) a contrarilor lor pînă la câteva grade sub zero, închipuindu-și, se vede, că în modul acesta rădică valoarea lor proprie. Ei, noi nu avem nimic în contra acestui sport al domnilor pseudo-democrați, ne permitem însă să-i facem atenți la exclamațiunea dureroasă a generalului indignat: Căci dacă de fact sîntem noi atît de prăpădiți cum lor li place a ne prezenta, atunci, mă rog, pentru ce atîta țipet și alarmă desperată în foile lor? pentru ce atîta îngrijire și febră în tabăra lor? pentru ce atîta minciună și calomnie aruncată sub fortăreața contrarilor ca dinamită morală? Ca bărbați înțelepți și vrednici de a purta destinele acestui neam, după cum li se năzare, dinșii ar trebui să treacă liniștiți la ordinea zilei, ca niște adevărați titani, peste ceea ce se petrece în tabăra cîtor-va titirezi imbecili.

Ei văd însă și înțeleg prea bine ceea ce va să zică mișcarea ce noi o am înscenat și prevăzîndu-și sfîrșitul, se acatără ca niște desperați de totul ce apucă mai îngrabă. Se înțelege că cele mai efective mijloace de salvare li se pare și de astă dată falsificarea conștiință a adevărului pentru a putea seduce și acuma opinia publică. Gîndul lor, precum în trecut, așa și acuma, purure e îndreptat numai la punerea în aplicare a celor mai detestabile mijloace demagogice și nici o armă, cu care pot lovi în contrar, nu li-i prea ordinară.

Așa cine n'a izbucnit în hohote cînd a citit în »Voința poporului« cum se exprimă dinșii față cu meetingul național din Suceava? O simplă »strînsură de clică« și alta nimic. Noroc că nu sînt de astă dată boerii pe partea noastră, că de bună samă că atunci acel meeting era și trebuia să fie taxat de »strînsura hargaiilor boierești«, căci așa se numiau odată în limba pseudo-democrată aliații boerilor și așa

am putea și noi să-i numim azi, dar renunțăm cu plăcere la onorul de-a ridica și pentru astă dată importanța dubioasă a unor factori a la Dr. Volcinski. Bărbați de principile cunoscute ca mine nu vor mai putea aspira la oare-care importanță politică între Romîni; dar aceasta — pe altă pagină.

De astă dată ne răfuim cu d-nii pseudo-democrați, cari ne privesc peste umăr . . .

Spre a pune piedeci organizării neamului, ce noi am întreprins în contra voinței lor, dinșii ne prezintă în cea mai pipernicită formă și mai scîrboasă, nevrednici nici măcar de privirea unor eroi și semizei ca dinșii. Dar oare cum se vor prezinta dinșii atunci cînd vor cădea din ameteitoarele înălțimi olimpice pe care se visează? Titani — resturnați de niște purici, ce ironie mușcătoare. Atuncia diabia desperați de cele ce vor urma, vor înțelege zicala moșinoiului mic, ce răstoarnă carul mare și revolta sufletească a victoriosului general.

La situație.

— Si quid novisti rectius istis, Candidus imperti, si non, his utere mecum.

Horatiu.

Cei mai însemnați teoreticieni în ale politicii au accentuat adese, că în politică nu poate exista moralitate, nu se recere consecvență, caracter și simț de onoare: ba din contra, acela se numește politician dibaci, diplomat, care înțelege mai bine a înșela lumea și a face din negru alb, sau viceversa.

Vulgul care înțelege totdeauna teoriile, cari satisfac patimelor sale mai îndată decît principiile de înaltă moralitate, le-a îmbrățișat cu ardoare, și azi se aude mai mult decît ori și cînd apoteozarea dogmelor Macchiavelice.

O judecată logică și rece, trebuie să te aducă numai decît la rezultatul, că într'un stat național sau poliglot și altul, într'o națiune, sau parte de națiune neautonomă și alta, poate fi admisă o politică neloyală, dacă recrece aceasta, interesul națiunii sau a statului respectiv.

În limitele aceste poate trece chiar Macchiavelismul cel mai cras drept virtute, și deviza Jezuitorilor »scopul sfințește mijloacele«, întărește și mai mult adevărul acesta.

Am zis, în limitele aceste.

Odată însă, ce se sbate o frîntură de biet neam obidit, în ghiarele înveninate a atîtor neamuri străine, și nu resare

din nici o parte un Mesia, care să-scoată la suprafață, nu poate să fie decît condamnabilă o sfișiere între frații puțini; și o crimă e chiar cînd frații aceștia să joacă de-a politica, măsurîndu-și talentele lor agitatorice, diplomatice, neîntrecute în seducerea și buimăcirea acelu, care scoate din ogoarele înstrăinate rodul sînt al pînei, rob în țara, care e leagănul strămoșilor. O crimă e aceasta, și făptuitorii ei, se stigmatizează singuri.

Politica noastră, unica noastră și cea mai sîntă religie, poate fi numai naționalismul intransigent, nefățărit. Naționalismul însă nu poate fi decît idealist, căci îndată ce capătă forme materiale, își pierde baza, și atunci poate reprimi întrupare hidoasă, dar reală, în dogmele egoismului național.

Și un cuvînt către D-Voastră, domnilor democrați, cari treceți azi drept salvatorii neamului!

Nu e mult, de cînd și-a pus candidatura în districtul Cimpulungului iubitul nostru — domn George Popovici cum își amintește în drag țăranel muntean. Atunci, dacă îl întrebai pe vr'un țaran: Dece îți dai votul d-lui Dr. Popovici, respundea el: Fiind că e romin de ai noștri saracu, și ne știe nevoie.

Azi spre ieri întreb pe un țaran din Vatra-Moldoviței: De ce, vrei să dai votul d-lui Dr. Onciul, imi raspunde: »Pentru că ni-a juruit că ne dă Dealul lui Vasile dela Fondus.« Bine zic, dar dacă ți-o jurui aceasta un Jidan sau neamț, tot îi vei da glasul? Apoi d-le, fie Neamț ori Turc, numai de nevoie noastre să caute. Apoi vedeți d-lor democrați: Înainte de ce ați apărut (oare spre fericirea neamului?) pe orizontul politic al Bucovinei, țăranel își da mincarea dela gură, ca să iasă deputat unul »de ai noștri«, de limba și legea noastră. Acum însă . . . dar ce să vă spun, ați văzut doară la Cimpulung, cum a fost proclamat unanim de candidat un străin, om fără cusur, dar tot străin.

Și cine e de vină? Tot însă sună, d-lor în urechi, glasul »Voinței poporului«: Nu se hrănește țăranel cu Stefan Vodă și cu teorii naționaliste, nu, de mîncare dații, straiete dații etc. etc.

Și ați trezit d-lor, cu foaia D-Voastre, ați trezit patimi sociale, ați început rezboiul claselor, care poate fi îndreptățit, însă încă nu-i la locul lui.

Și acum să vă întreb ceva, sincer d-lor? Așa cîte odată, cînd auziți doina frumoasă a bietului țaran, cînd citiți poate prin cronici vechi, cînd auziți cum se plînge moșneanul, nu vi se pune o greutate pe piept și pe conștiință, nu simțiți, măcar cit de puțină mustrare de conștiință?

Am uitat, în politică nu există conștiință!

Și acum se naște întrebarea? Dacă politica democrațiilor nu e naționalistă, nu e dătoră fiecăruia, care își iubește neamul, să vorbească? Să spuie verde ce gindește? Sau poate greșesc, poate sint tocmai democrații oamenii, cari vor ridica neamul nostru peste prăpăstii și-l vor înălța, sus, sus, peste alte popoare. Dacă e așa atunci să-mi ierte, ceia ce am spus în neștiință.

Dă, a vorbit și un biet student ceva în vînt. Am sîrșit. Dar tocmai acum, poate din întîmplare îmi zic în gînd versurile lui Coșbuc:

„De-a stînga țipă Cain, de-a dreapta urlă Iuda
Iar tu goale Golio te vaeți între ei.”

Vama, întra 21/2 1907.

Ion Ionașcu.
studinte în drept.

„APARAREA NAȚIONALĂ” ÎN ȚARA.

Din Sirete.

Onorate d-le Redactor!

Vă rugăm să primiți în prețuitul D-voastre ziar următorul răspuns la rectificarea pâr. Orest Dlujanschi în »Voința Poporului« din 17 Faur n. 1907, Nr. 8 pagina 7.:

Noi membrii din comitetul »Tovărășia« în Sirete și concetățenii d-lui S. S. întrebăm pe dl O. Dlujanschi, cine i-a dat D-Sale imputernicirea a birfi în rectificarea sa pe dl S. S.? Noi i-am dat numai dreptul ca să aducă la cunoștința tutores Rominilor, că am dat și noi o petrecere, al cărei venit curat însă n'a acoperit spesele. Nu i-am dat însă imputernicirea ca să se răsbune asupra d-lui S. S., pe care-l stimăm și-l iubim, pentru că să întrepune atît în afacerile orașănești, cît și în afacerile noastre naționale. Adevăr este, că dl Orest Dlujanschi s'a adresat în calitate sa de președinte la dl Mihai Stefaniuc și ia zis, că vrea să deie în numele comitetului un articol despre petrecerea dată în 19/1 07 nu ne-a zis însă nimăruia, că vrea pe pielea noastră să-l birfească pe dl S. S. cu nedreptul. De trăiește dl Dlujanschi cu dl S. S. rău, atunci resbune-se D-Sa pe numele său propriu, să nu ne amestece însă pe noi, cari n'avem cauză pentru D-Sa să ne stricăm cu dl S. S. —

Cît timp a fost dl S. S. președintele societății »Tovărășia«, adecă dela anul 1902 pînă 1904 am fost cu D-Sa mulțămîți, pentru-că a ținut ședințele regulat în toată săptămîna. Nu-i adevărat, că dl S. S. a întrebuițat banii respectivi pentru sine, căci n'are nevoie de banii noștri. Nu-i adevărat, că n'a voit conform decisiunii adunării generale, la care a fost ales părintele Dlujanschi de președinte în locul d-lui S. S. să predeie banii. Adevăr este, că președintele nou ales n'a vrut să primească banii și la necesitat prin aceasta pe dl S. S. ca să deie banii la un avocat. Ce atinge pertractarea înaintea tribunalului în afacerea aceasta trebuie să spunem, că și judecătorul s'a convins că-i numai o toană a D-Sale și la achitat pe dl S. S. — Trist a fost, că s'au trebuit tranja afaceri naționale a societății înaintea tribunalului. Ce privește afacerile de onoare, cari le au ambii domni nu voim ca să ne amestecăm. E însă fact constat, că nu trăiesc de mulți ani încoace bine într'olaltă. Trebuie să mărturisim, că pe cit sintem de mulțămîți cu dl S. S. pre atît de nemulțămîți cu dl Orest Dlujanschi. De a fost dl Dlujanschi în stare să-l birfească pe pielea noastră

fără drept pe dl S. S. sintem și noi despuși, după ce am spus cum să poartă dl S. S. cu noi, ca să arătăm lumii cetitoare ce felu de activitate desvoltă dl Dlujanschi pe terenul național: »Pe cînd încă erau d-nii Dr. German și secretariul Ciuntuleac în Siret, n'a fost păriutele Dlujanschi nici membru a »Tovărășiei« nici a »Renașterei«. Ambii domni susnumiți au înființat aceste doue societăți numai cu ajutorul și sprijinul d-lui Mihai Stefaniuc, d-lui S. S. și a multor alți concetățeni vrednici. Se mulțămia dl Dlujanschi cu aceea, că critica faptele acestor bărbați vrednici, pe cari nu-i vom uita nici cînd. Cînd a devenit dl S. S. președinte la Tovărășie a început și dl Dlujanschi a se interesa despre starea societății și a intrat chiar înaintea adunării generale ca membru în sinul societății respective. Ce vezi! Numai a intrat și a fost și ales de președinte la adunarea generală din anul 1904.

Dară vai de președinția sa, că n'a lucrat și nici nu lucră măcar atîta cît antecesorul său. De n'am stăruii încă noi atunci n'ar fi remas nici urmă din tovărășie, căci banii săptămînali nu se plătesc deja decînd a fost ales de președinte și nici nu se țin ședinți. Atîta încă să face, cît stăruim noi. În timpul din urmă ne am strîns și noi cu mic cu mare pe lingă cabinetul de lectură »Renașterea« ca poate tot ne va ajuta bunul Dumnezeu, ca să ne putem apăra de străini, cari vreu pămîntul nostru strămoșesc să ni-l iae cu totul. Deși noi toți sirenii sintem membri, deși toată inteligența romînă din oraș și dela țară sintem membri, totuș a aflat dl Dlujanschi de bine, ca să nu între. De ce nu vrea D-Sa să între, deși l'am rugat nu ni este explicabil. Acu vrem să înființăm o bancă Reiffeisiană, ca să scăpăm din ghearele cămărarilor nesățioși, dară nici aci nu vrea părintele Dlujanschi să fie părtaş, deși l'am rugat frumos, deși să laudă că are zeci de mii în avere. Avem o societate »filiala doamnelor romine« în Siret, la care sint inscise soțiile noastre și din noi o mulțime, ba chiar preuții și învățătorii din district cu soțiile lor, dară nici la aceasta societate nu vrea să între dl Dlujanschi, ca membru. D-Sa să plînge într'un articol în Voința poporului, că în consiliul comunal sint numai trei romîni aleși. Spună că în alți ani au fost și 6 membrii aleși. Are drept, s'a greșit D-Sa numai cu timpul, cînd a fost aceea. Cît timp este D-Sa în Sirete n'au fost atîția romîni aleși în consiliul comunal. În loc, ca să plîngă și să se desvinovățească ar lucra mai bine pentru binele nostru, ne-ar organiza. Dară cu durere trebuie să spunem, că n'o are asta'n cap. Decît să fi venit la adunările noastre, cari le-am ținut, ca să cunoaștem cum să ne asigurăm mandatele și cum să purcedem la alegere a preterat, ca să se ducă mină în mină cu jidanii Ce te plîngi dară, ce te desvinovățești, dacă ești inovat? Ce cauți dară să tragi și pe alți bărbați cinstiți în nevoi, din care nu vrei să eși? Ce vrei dela țandura în ochiul altuia dacă porți o birnă cit lumea de mare în ochiul propriu? Cum să poartă D-Sa cătră episcopii bisericești vrem de aceea să dăm aci în veleag, pentru că totuș e vorba de contraverze cu dl S. S. La predarea agendelor noului paroch la întreat dl S. S. în calitate de episcop și deputat bisericesc, cît aduce venit pe an proprietatea bisericeii, care constă din două case. La întrebarea asta nevinovată, care este fiecare episcop bisericesc îndreptățit s'o puie, sa atacat

părintele Dlujanschi și la pîrit înaintea tribunalului pe dl S. S. La pertractare au apărut înaintea tribunalului afară de părintele Dlujanschi și dl S. S. toată hierarchia bisericească din Siret, adecă parochul, toți episcopii, cîți au fost în viață, cari au fost la predare în biserică ba ar fi trebuit să vie și cantorul și palimarul înaintea tribunalului de nu s'ar fi învoit dl Dlujanschi prin stăruința avocaților ovrei cu dl S. S. Ba ar fi fost încă mai rău de nu s'ar fi învoit adecă ar fi trebuit la presiunea părintelului Dlujanschi toți fără deosebire să deie jurămînt. Judece lumea, ori a fost frumos cea făcut părintele Dlujanschi. N'a putut D-Sa mai bine să se npace și să nu aducă asta în public?

Ce atinge articolul din Apărarea Națională și din Viitoriul trebuie să rectificăm că n'au fost ruși și servitoare la petrecerea Tovărășiei, ci numai două familii rominești, cari trăind între ruși și-au pierdut caracterul rominesc, pe care-i căutam iarăși să-i ciștigăm. Asta am avea de obiectat și-l rugăm pe părintele Dlujanschi pentru viitor, ca să nu deie nimic în foaie sub numele nostru fără ca să cunoaștem noi conținutul articolului său.

Primiți asigurarea deosebită noastre stime și considerațiuni și mulțămîta pentru publicarea acestor șire.

Mihai Stefaniuc, Stefan Popovici,
Eugen Colomițchi, Vasile Berlinschi,
Ioan P. Popovici, Simion Mateciuc.
Siret în 26 Faur 1907.

Din Budeniț.

Stimate D-le redactor,

Binevoiti a face loc și șirurilor mele în gazeta D-tale, și dacă se poate așș în numărul viitor.

Duminică în 24 Faur a. c. a fost o adunare de alegători în Storojineț. Intre aceștia am fost și eu; ba m'au ales și bărbat de încredere. Ca ales vroesc să dau în fața lumii cele ce le-am auzit după adunarea aceea, ca să știe și ceilalți țărani și alegători ce se lucră după spatele noastre. Toți cari au fost la aceea adunare, își vor aduce aminte, cum dl inv. sup. Todosan ni-a vorbit și ni-a sfătuit să nu ne hotărîm de-ocamdată pentru nici un candidat, ci mai întii să ne sfătuiam întreolaltă și apoi după vr'o citeva săptămîni să ne adunăm eară la un loc, ca să proclamăm candidatul nostru. Acest sfat ni-a plăcut la toți și de aceea am glăsuît într'acolo cînd am vorbit la aceea adunare.

După adunare însă am dat peste o scrisoare a d-lui Chisanovici scrisă cătră ceilalți învățători. Scrisoarea aceasta sună din cuvînt în cuvînt așa:

discret!

»Dragă frate!

Ți-a fi din gazete cunoscut, că candidatura mea în districtul electoral Humor-Solca încă nu este cu totul asigurată. Din pricina aceasta nu este exclusă necesitatea de a mă retrage eventual ca candidat în districtul Storojineț. A-mi ușura această tactică este necesar ca adunarea țărănească, care va ave loc în Storojineț în 24 Faur st. a. c, să nu se decidă pentru care și care candidat, ci să amîie nominarea candidatului pe un timp de cel puțin 3 săptămîni. Ca motiv ar fi de întrebuițat idea »nu ne trebuie boier«.

Cu salutare cordială
Mihai Chisanovici.

Din această scrisoare secretă se cunoaște, că dl Chisanovici e încă un can-

didat pentru districtul nostru, și că ea e îndreptată în contra d-lui Nicu cav. de Flondor, care se bucură în districtul nostru de mare trecere la toate națiile și stările. Acuma aș voi să-l întreb pe dl Todosan, vorbit-a D-lui la aceea adunare de dragul nostru al țaranilor, sau de dragul d-lui Chisanovici. Dacă a grăit de dragul nostru, atunci îi mulțămim dar dacă i-a făcut slujbă d-lui Chisanovici, apoi nu știm cum ne-om răfui cînd ne-om întilni la altă adunare.

Il rog deci pe dl Todosan să ni răspundă noauă țaranilor prin gazetă.

D-lui Chisanovici îi zicem însă, ca să-și caute de treabă și să nu caute potcoave de cai morți prin districtul nostru. Ce credeți D-ta, d-le, că noi din districtul acesta sintem gata a primi cu brațele deschise pe acei, de cari se lea-padă alte districte.

În sîrșit aș întreba pe boierii dela dirigență în frunte cu dl Dr. Volcinschi, în ale căror nume a venit dl Chisanovici prin districtul nostru, ori de au D-lor știrea de această scrisoare a d-lui Chisanovici, cu care ne amuția pe noi țaranii să strigăm nu ne trebuie boieri.

Ce-i așa-dară din prietenia cea mare cu acești domnișori? Aceste șire de-ocamdată și Vă mulțămesc, d-le Redactor, pentru bunăvoință.

Cu toată stima

Alec Burla, țaran plugar.
Budeniț, în 28 Faur 1907.

Din Sirete

Comitetul cabinetului de lectură din Sirete »Renașterea«, voind a aduce pe membrii săi și pe cîțiva Romîni din Sirete, cari trec ca ne mai existînd în vechiul oraș rominesc, în legătură mai strînse cu lumea externă rominească și a-i trezi din letargia de pînă acuma, aranjază pe Duminică în 10 Martie st. n. a. c. în sala Casinului (otelul Beil) o serată pentru orașenii romîni și invită pe această cale pe toți binevoitorii de neam la participare, trimițînd invitări speciale numai prin district.

Inceputul la oarele 8¹/₂ sara. Prețul 1 cor. de persoană, pentru o familie din 3 persoane 2 cor.

Vă rugăm respectuos a face propagandă pentru această întreprindere mai ales la studențimea romînă, care s'ar pute folosi de această ocaziune și a zgudui burgesimea de aici, publicînd în prețuita-Vă foaie petrecerea intenționată. Vă rugăm și pentru gratuita espedare a toii D-Voastre, căci cabinetul, începînd abia a se consolida mai bineșor, nu dispune la moment de avere și chieiltuiește mult cu închiriarea localității în centrul orașului.

Cu deosebită stimă:

Pentru comitet:

Const. Gramatovici St. Popovici
președinte secretar.

Știri locale și din țară.

În atențiunea d-lui Florea Lupu și a d-lui Dr. Volcinschi. Dl Anton Zachar, adiunct de tribunal pensionat cu o pensune de 1440 coroane, fiul directorului oficiilor țării O. Zachar, a fost numit în 23/2 vicesecretar la comitetul țării cu o leafă anuală de 4320 cor. încredințîndu-se totodată și conducerea biroului însărcinat cu impositale țării. Numirea aceasta a urmat într'un mod cu totul arbitrar din cauza că în urma § 11 din instrucțiunea țării de servit fiului nu-i este ertat să servească în acelaș oficiu cu părintele său; mai departe pentru că postul acesta n'a fost sistemizat și chiar dacă ar fi fost sistemizat, nu s'a ocupat în mod legal, deoarece § 12 din instrucțiunea amintită dispune că fiecare post devenit vacant să se ocupe numai în urma

unui concurs, și prin înaintarea unui funcționar, care aparține corpului funcționarilor țării.

Până acuma era uz că toate decisiunile luate de comitetul țării în astfel de afaceri să fie publicate pe cale ziaristică. La cazul de față aceasta nu s'a întâmplat. Asemenea a fost avansat consilierul guvernial A. Zachar cu 1 Ianuarie 1907 la gradul de director al oficiilor țării în rangul V, fără că postul acesta să fi fost sistemizat. D-nii Lupu și Volcinski, ca membri în comitetul țării, au avut știre de lucrurile acestea, fără ca să fi intervenit ca astfel de ilegalități să nu provină.

Dacă acești domni au atît interes pentru afacerile țării, de ce admit ca oameni străini de legea și de limba țării, să fie îndopați cu averea țării? Nu contestăm că dl Anton Zachar senior posedă cunoștințele necesare pentru postul ce l' ocupă. Dl Anton Zachar iunior însă nu credem că e calificat pentru postul său, deoarece nici la tribunal, unde a servit un șir de ani, nu s'a putat valida; Pretindem clarificarea afacerii acesteia.

Personalii. Dl Teofil Sauciu, paroch în Iordănești, a fost ales vicar protopresviter pentru districtul Storojineț. — Dl Constantin Zugrav, secretar comunal în Banila mold. serbează Joi în 7/3 cununia sa cu d' soara Elena Vasilovici din Vîlancea. Felicităm.

„Armonia“. Sindrofia proiectată ce a trebuit să fie aminată din cauza doliului societății după membrul ei activ Vianor de Bejan, se va aranja Simbătă în 16 Martie sub modalitățile obicinuite în localitățile proprii din piața principală. Inceputul la oarele 9 sara.

În jumătatea a doua a lui Martie se va face o surprindere plăcută publicului rominesc, care copleșit de atîta străinism, va fi dorit de un semn de viață mai intensivă cultural-națională. În vederea acestui fapt se pregătește *representarea teatrală* a actului al cincilea din *„Ovidiu“* de V. Alexandri și a dramei în două acte *„Năpastă de valorosul scriitor dramatic I. L. Caragiale“*. Repetițiile se fac cu mult zel și frumos progres, dovadă că rolurile s'au împărțit bine. Rămîne ca *toată suflarea romînească să sprijinească această încercare* a societății „Armonia“ pe acest teren atît de însemnat în lupta de conservare și dezvoltare a neamului.

În jumătatea a doua a lui April se va reprezenta în teatrul orașinesc opereta *„Noaptea sf. Gheorghe“* compusă de Tud. cav. de Flondor. Cîntările corurilor de țărani și ale celor de țigani, precum și cele ale soliștilor s'au studiat cu precizie sub conducerea compozitoriului însuși. Costumele procurate din Viena au sosit și sînt foarte frumoase, așa că vor oferi un aspect impunător. O dovadă de eleganță Rominului la joc se va da într'un balet jucat de 8 părechi. Toate aceste întreprinderi *merită atențiunea tuturor Romînilor din Bucovina* și se așteaptă ca națiunea întreagă va arăta un interes viu pentru zburciunile bravei societăți „Armonia“.

Reuniunea de cîntare „Ciprian Porumbescu“ în Suceava aranjează Duminică, în 10 Martie st. n. 1907 în sala „Otelul Central“ o serată muzicală combinată cu dans. Prețul locurilor: 1. stal 2 cor. II. stal 1 cor. Inceputul 8 $\frac{1}{2}$ oară seara.

„Reuniunea școlară romîna din Bucovina“ a ținut în 3 Martie 1907 adunarea generală în care s'a ales în locul comitetului demisionat un comitet nou, care în aceeași zi s'a constituit în următorul mod: prof. Grigori Halip, president; prof. George Tofan, I vice-pres.; superior Alexandru Țaran, II vice-pres.; învățător Eugen Popescu, I secretar; învățător Gheorghe Hreniuc, II secretar; profesor Alexandru Buga, cassar; apoi ca membri ai comitetului: prof. Dr. Stefan Saghiu, prof. Leonida Bodnarescu, sup. Donisă Nicolai, sup. Ștefan Sorocan, prof. Ioan cav. de Cuparencu, inv. Mihai Vicol, sup. Dumitru Mitric-Bruja, inv. Mihai Chisanovici, sup. George Paranic.

Conflictul vamal între Serbia și Austro-Ungaria. Scupcina sîrbească discutînd Simbătă tratatul de comerț cu Franța; fostul ministru Drascovici, a accentuat necesitatea încheierii unui tratat de

comerț cu Austro-Ungaria, exportatiunea vitelor în Italia și Egipt neputînd înlocui exportul în Austro-Ungaria, care dă prețuri mai bune pentru vite. Intreaga politică comercială a guvernului a spus oratorul, a dovedit un bilanț negativ.

Din public.*)

Stimate d-le redactor!

Rog să binevoiți a publica în coloanele prețuitului D-Voastre ziar șirele ce urmează:

Organul clicei pseudodemocrate „Voința Poporului“ se ocupă în Nr. 10 a. c. pag. 7. într'un articol mai lung de persoana mea folosindu-se de un șir de neadevăruri pentru a mă discredită în fața publicității și în deosebi în fața țărănimei cu care mă aflu în contact zilnic.

În interesul adevărului mă grăbesc a răspunde la invectivele neîntemeiate a acestui ziar și mi-ar părea mult bine dacă în urma afirmărilor la care mă văd silit în acest răspuns mi s'ar oferi din partea patronilor ziarului pseudodemocrat ocazia să li probez cele ce le voi susține și pe calea judecării.

Urmînd cursul ideilor dezvoltate în articolul menționat, voi face și obiecțiunile mele în aceeași ordine,

Intenționînd a mă prezenta în fața lumii ca un om scăpătat, anonimul scriitor al articolului din chestiune se ocupă de toate fazele vieții mele deducînd din schimbul ocupațiilor ce le'am avut că aș fi o fire demoralizată care nu merită nici un pic de încredere.

Nu contest că în urma referințelor date la timpul său am părăsit funcțiunea ce o avusem în serviciul statului austriac, dar aceasta a urmat pentru ami crea condițiuni mai convenabile în existența mea.

Nu cred însă că reîntoarea mea în serviciul căilor ferate austriace poate să întărească cele susținute de cătră calomniatorul scriitor, de oarece aceasta a putut să fie posibilă numai pe temeiul bunilor servicii ce le-am prestat în timpul cînd eram angajat austriac.

Reprimirea mea în aceasta funcțiune nu poate deci să denote decît că am corespuns pe deplin cerințelor ce să impun unui bun funcționar.

Eșirea mea de a doua oară din acest serviciu a urmat la stăruința d-lui Dr. Florea Lupu care în lupta sa politică ce o purta pe atunci dorea să mă aibă între acei cari să-l sprijinească în acțiunile sale.

Pe atunci clica pseudodemocrată se afla în pragul alegerilor dietale și se vede că a pus deosebit preț a mă vedea în serviciul candidatului ei Titus cav. de Onciul, deoarece alt cum nu mi-aș putea explica de ce dl Florea Lupu mia oferit într'o bună zi în fața d-lui Dr. Const. Hostiuc la gara Ițcani asigurarea ami esopera drept recompensă pentru serviciile ce le voi presta în această alegere o funcțiune bine dotată la banca țării.

Intrarea mea ca revizor la banca centrală din Bucovina ami a o ascrie dl Florea Lupu care neputîndu-mi asigura postul promis la banca țării s'a văzut îndatorit de a se îngriji deocamdată în mod provizor de existența mea,

Instituindu-se în urmă sub conducerea d-lui Tit cav. de Onciul la noi în țeară o filială a societății mcrave de asigurare am fost angajat în serviciul acestei societăți despre care nu știam însă că are a servi intereselor proprie ale d-lor

*) Pentru cuprins nu ia redacția nici o răspundere.

Aurel și Titus Onciul. (Invoc la acest loc convingerile d-lui Iacob Eisenberg, d-lui Dr. Breier și altor bărbați din Suceavă cari au cunoștință despre rezolvarea agendelor zisei societăți.)

Față de această stare de lucruri am renunțat în vara anului trecut la serviciul ce l' ocupam la această societate și am ajuns a fi astăzi mijlocitor de lucrător pentru România.

Avînd în vedere momentele cari m'au adus s'ă-mi agonisesc pînea mea în astfel, vina nu poate să cadă decît asupra celor, cari după cum am arătat mi-au pus în vedere cele mai favorabile condițiuni pentru o existență mai bună, fără de a se achita pînă azi de promisiunile făcute.

Nu poate să mi fie rușine a-mi agonisi cele necesare pentru a trai în mod cinstit, cu atît mai mult mă pot mindri că nu să află nici un suflet de lucrător, care s'ar pute deplînge asupra mea. Mă doare că am ajuns a m'a lupta așa greu pentru existența mea și a familiei mele, deoarece știu că de aș fi continuat cariera începută aș putea să ocup astăzi un loc destul de frumos în statul funcționarilor. Deși nu prin vina mea ci prin cea a unor oameni fără suflet care s'au apropiat în mod seducător de mine mi s'a croit soarta amară ce trebuie s'o suport. Și acum aceștia își bat încă joc de mine! Afirmarea că maș fi prezentat în calitatea mea de agent totodată și ca reprezentant al băncii țării e cu desăvârșire neîntemeiată.

Dacă am fost poate înțeles în exercitarea funcțiunii mele de mai sus ca un atare reprezentant atunci aceasta nu poate să rezulte decît din împrejurarea că în actele de obligațiune, ce le făceau debitorii, aceștia trecea ca asigurați la societatea de asigurare din Moravia astfel că banca țării era îndatorită pentru cazul cînd (debitorii ar remînea în restanță cu o rată ce asigurare a o solvi pe socoteala debitorului și ulterior în drept a se regresa cu 6% la respectivul debitor.

Ce privește invinuirea, că aș fi încasat bani dela țărănimea pentru proprie mele interese ea e deja combătută prin cazul invocat de „Voința Poporului“.

Zaharie Dulgher din Balaceana făcînd cererea de împrumut și venîndu-i șuldșeinurile, a depus intabularea băncii pe proprietatea sa, avînd a solvi banii receruti pentru timbrele necesare. Neprimind Dulghier nici chiar pînă azi împrumutul acordat, eu singur am fost acela, care l-am determinat să ceară prin intervenția d-lui Jurim regularea afacerii sale, inminuîndu-se împrumutul acordat sau despunîndu-se extabularea și restituirea cheltuielilor făcute. Martor dl Dr. Jurim. La cererea adresată în acest senz băncii țării, i-se răspunde lui Dulgher prin o scrisoare iscălită de dl Dr. Fl. Lupu, că afacerea împrumutului remînea a fi deliberată din nou în consiliul băncii țării. Deci cine nenorocește țărani?

Mi se mai impută, că aș fi înșelat țărănimea ca agent al băncii de asigurare, silîndu-i să-și asigure viața. Declar că cele ce le-am făcut ca agent al acestei societăți le-am făcut la îndemnul și recomandăția deputaților țărănești, despre cari ca om încă neinițiat, credeam în adevăr nevoilor bieților țărani. Dacă în aceasta a mea activitate ei înșiși reproșază a fi sedus poporul, atunci acesta e un reproș, care cade asupra lor, deoarece ei nu mi-au desemnat felul meu de procedere.

Se zice mai departe, că am smomit

țărani să se asigure pentru a-mi asigura oareși-cari proviziuni pentru punga mea.

Dacă este vorba de proviziuni, atunci aceste au încurs în favorul d-lui Tit cav. de Onciul, deoarece dînsul le primea direct dela banca țării în formă de taxe pentru numărarea valutei, pecind față de mine dl Tit cav. de Onciul respective societatea de asigurare încă și azi este în restanță cu remunerarea muncii ce am depus-o în serviciul acestui institut. Ștînd lucrurile astfel, nu dl Tit Onciul, ci eu sînt cel ruinat prin gheșeftăriile sale necurate.

Palatul propriu, ce și l-a rădicat Tit Onciul din curățenia gheșefturilor sale la Cernăuț e destulă probă despre enormele venituri ce le-a avut.

Admit, că dl Tit Onciul n'a avut poate succesele dorite în toate gheșefturile sale, deoarece știu că acel intenționat cu pavatul orașului Cernăuț nu s'a șavîrșit după placul său.

Firma Daniel din Braila, care se obligase la o proviziune considerabilă pentru cazul cînd Tit Onciul îi va ști să exopereze în consiliul comunal din Cernăuț pavarea acestui oraș, a renunțat în urmă la efectuarea pavării din chestiune, și astfel dl Onciul a remas pîgubaș cu proviziunea, la care reflectase.

Faptul acesta îl pot proba cu scrisori din mîna d-lui T. Onciul, ce-mi stau în orice timp la dispoziție.

Mă miră mult agresivitatea față de mine în articolul, la care răspund, deoarece în capul lui Haralampi Badaluță din Părhăuț unde prin coloanele acestui ziar s'au dat dovezi despre procedura d-lui Tit Onciul, că a deținut cu luni întregi și că numai la somarea energică avocatului Jurim i-a eliberat prin avocatul petentului. Dl Tit Onciul precum și coilalți angajați în afacere n'au aflat pînă azi nici un singur moment, cu care să fi încercat a se rectifica înaintea publicității.

Ajunge ca opinia generală să fie deja formată.

Aș pute să o întăresc cu nenumărate probe, dar în grabă mă mulțămesc să induc un singur caz mai semnificativ, despre care aștept, că va aduce claritatea necesară, care dintre noi e vinovatul.

Un funcționar al unei bănci particulare din Suceavă, solicitînd o funcțiune la banca țării, a depus la mîna unui cumnat a d-lui Florea Lupu suma de 700 coroane pentru acordarea postului, la care aspira.

Decretîndu-se în locul solicitat un alt competent, despre care amintesc numai în treacăt, că n'avea cunoștințele necesare, reflectantul de mai sus a cerut restituirea sumei depuse și a dat în acest scop pe cumnatul d-lui Lupu — și el un deputat țărănesc — în judecată.

Amenințați prin acest scandal public, banii s'au restituit pe cale telegrafică.

Astfel lucră deputații noștri țărănești în lupta lor pentru bietul nostru țaran.

Pentru a răspunde la timp, țin cele induse de mine de-ocamdată de suficiente și las la aprecierea tuturor celor obiectivi să judece asupra noastră.

Cu toată stima

Anton (Toscu) Procopovici.

Din caleidoscopul politic.

În una din ultimele ședinți ale consiliului comunal din Cernăuț, s'a discutat asupra numirii stradelor nou croite. La această ocaziune dl Coco Wassilko s'a întrepus cu toată autoritatea sa ca

una din aceste strade să fie numită duprecedatul scriitor jidov Emil Franzos. Dintr'untii n'am înțeles ce l'a îndemnat pe Coco ca să se întrepună pentru această afacere cu atita căldură; acuma i-am găsit rostul; pesemne ca recompenză pentru aceea, că Franzos, în opul său »Der Pojaz«, (ediția Cotta 1906 pag. 193) l'a calificat pe unul din fruntașii politicieni bucovineni, pe dl de Volcinski cu cuvinte nu tocmai alese, cuvinte »democratice«; i-a imputat adică d-lui Volcinski o faptă neonorifică, că ar fi în stare prin mituirea comisiei respective să exopereze eliberarea feciorilor dela recrutare.

Ar fi mai bine, dacă dl Coco Wasilkko și-ar griji de afacerile partidului său rutean, și ne-ar lăsa grija afacerilor noastre pe sama noastră.

* * *

Pestalozzi Nr. 2 se simte chiar deputat. Pentru a-i priveghia pe alegătorii săi a aninat școala sa (el instruiază copiii din clasa a 2-a primară) în cui, și și-a stabilit »cvartirul său general-electoral« la Gurahumorului. Mijloacele necesare și le-a acvitat într'un mod genial. Contra unui sinet provăzut cu garanța lui Florea Lupu și contra zălogirii dietelor, ce o să le aibă ca deputat, a primit dela banca țării un împrumut de 1000 cor.

* * *

»V. P.« scrie în ultimul său număr, că Chisanovici are însușiile necesare pentru o deputăție și că dl Lupu de aceea cu cea mai mare priință l-a recomandat ca candidat pentru districtul Humorului. Sfatul deputatului Lupu trebuie ascultat, pentru că nime nu cunoaște așa de bine oamenii și prin urmare nime nu poate alege așa de bine deputații, ca Fl. Lupu. O credem acum și noi. Chisanovici trebuie să fie deputat perfect, pentru că a scris chiar »chitanțele« pentru ridicarea lefi sale românește și că ca jalbum al pedagogului, foarte sârman, a plătit 10 cor. ca să i se încuviințe scrierea numelui său românește. — Poți pretinde dela un »candidat de deputăție« mai mult? Mai norocoasă alegere Lupu nici c'a putut face; unica alegerea posturilor plătite ce le ocupă și alegerea »familiei« sale a putut fi mai norocoasă.

* * *

Obiectivitatea »savanților« dela V. P. întrece toate așteptările. Mult regretatului consilier Ilarie Onciul, bărbat, care a muncit o viață întreagă pentru neamul său, care 10 ani a fost deputat și ca atare a fericit familiei întregi, i-a făcut un necrolog de — șese șire, pecind necrologul decedatului George Birtoi, ascultant la tribunal și aderent al democraților, mort în floarea vieții în vîrstă de 26 ani — a ocupat pagini întregi. Asta-i obiectivitate, nu șagă.

* * *

În sinul »familiei« democraților s'au iscat certe și gilceve grave din cauza împărțirii mandatelor și a fondurilor electorale. Lucru firesc, căci familia are șese membri, pe cînd numărul mandatelor e de cinci.

* * *

La adunarea pseudodemocraților în Siret a vorbit și Florică Lupu, ficiorul de țaran din Volcineț; a dat o dare de seamă »amănunțită« despre isprăvile sale ca dep. țărănesc; a vorbit despre toate, chiar și despre năcazurile bietului țaran, numai despre geșeurile nerușinate ale familianților săi a tăcut. Vorbind despre banca țării, a zis, că nu el, ci războiul între Rusia și Japon e devină, că țărani nu pot primi împrumuturile cerute de la banca țării. — Din toți cei prezenți i-a crezut însă numai Orestes Dljanschi.

* * *

Candidații pentru parlament resar ca ciupercile. Terenul cel mai bun pentru criptogame de pănura aceasta pare să fie districtul Storojineț. »Cz. Allg. Ztg.« a primit mai dăunazi telefonic știrea, că și dl. Hierominius Malcinski a fost proclamat de candidat pentru acest district. Oberbereznicul va avea deci să conteze cu un contrar mai mult și chiar puternic, căci în locul reorganizării, ce ar fi de făcut la administrația fondului religionar, s'a prezentat dl. Malcinski înaintea alegătorilor cu următorul program: »Vor allem werde ich als Abgeordneter mit aller List, für die Stempelfreiheit der Spielkarten und für die Abschaffung der Pinka eintreten; an deren Stelle sollen in Hiukunft grössere Gemeinderatsmitgliederstempel eingeführt werden etc.«

* * *

Prima faptă țărănească a dep. țărănesc Aurel Onciul a fost, că imediat

după ce a venit la putere, a cerut dela forurile competente, ca să admită nobililor (identici cu mitocan) descendenți ai spătarului Onciul de pe timpul lui Petru Rareș purtarea blasonului (sternei) familiar. În urma acestei intervenții dispune azi familia Onciul — singura în întreaga Bucovina — de un blason . . . la care lipsește caracterul de nobil.

* * *

Subagenții lui Chisanovici terorizează toată lumea. Astfel a fugărit casierul pentru fondul de agitație din districtul Rădăuț dl. Fedorciuc în 1 Martie pe toți învățătorii, cari au fost venit să-și rădice salariul. Lozinca zilei era »de voiești să aibi liniște și stare în decursul vieții, trebuie să dai cinci florini pentru fondul de agitație«. Un învățător care era autorizat să rădice salariul și pentru mai mulți colegi, a scăpat numai cu mare greu, apucînd calea de vre-o 20 kilometri pînă la satul său per pedes apostolorum. Condamnabil e și dl. Fedorciuc se usează de puterea sa ca membru al consiliului școlar districtual. Aducem aceasta la cunoștința d-lui inspector școlar.

* * *

Dr. A. Onciul a comandat atîtea mii de patroane de dinamită cîți contrari politici are în țară — pentru preoți mai aspre — spre a le introduce, după un metod special, în fiecare ins, pe cari îi va pune șiruri-șiruri, ca apoi trimițindu-l pe prietenul său Chisanovici, să li dee foc la toți de odată — spre mîntuirea neamului românesc. Ce plan ingoenis!

* * *

Dl Fl. Lupu susține în ultimul număr din V. P. că dl A. Procopovici cu gheșeftăriile sale l-a ruinat pe deputatul Tit Onciul. Mare minune! Cu toate resursele sale, cu toate veniturile din diferite afaceri private și oficiale dl Tit Onciul e ruinat. Va să zică nici sudoarea lui E. Badaluță din Părhauț nici a lui V. Vodă din Baiașești, pe cari acest deputat țărănesc a papat-o, nu l-au putut salva. Strașnică rîșniță mai au fruntașii democrați.

* * *

Aurel Onciul are cauză să se bată dupre un mandat. Trecînd din postul său de director al băncii din Moravia, post dotat cu un salariu de ministru, la penzie, i au secat izvoarele. Lucru firesc,

că a căutat să pună mina pe altă sinecură. I-a succes să ajungă agent general la o societate de asigurare din Viena. Aceasta însă i-a pus condițiunea, că acest post îl va primi numai pentru cazul va fi deputat în senatul imperial. Tot orbul poate acum să vadă, că Aurel se bate dupre un mandat numai în interesul — poporului.

* * *

Florea Lupu a refuzat, decorația pe care i-a acordat'o guvernul român sub cuvînt, că aceasta decorație n'a fost acompaniată de un cadou a la moșea Tăzlău.

Crastaveți

∴ acri în oțet ∴
 În borcane de cîte 10—12 litri
 se află de vînzare. Doritorii
 se pot adresa:
 Vorstadt Manastyriska No. 68.
 .. (prin strada lui Pumnul) ..

Un forestier

==== cvalificat, ====

35 ani de servit la administrația fondului religionar gr.-or. din Bucovina, caută un post corespunzător la

-- o moșie privată. --

A se adresa la administrația
 acestei foi în Cernăuț.

Se caută un conducător

inițiat în toate afacerile comerciale pentru o prăvălie din provincă. A se adresa la administrația noastră.

„Prăvălia romînească“ în Cernăuț

societate cooperativă de consum a Romînilor din Bucovina, asociațiune registrată cu garanță limitată.

Convocare.

P. T. Părtașii „Prăvăliei romînești“ se convoacă pe baza conclusului directoriului din 27 Faur 1907 la

II-a adunare generală ordinară

care se va ținea în 17 Martie 1907 la oarele 3 după amezii în sala „Armoniei“ (casa națională).

Obiectele de pertractare sunt:

1. Darea de samă a directoriului.	4. Împărțirea prisosului.
2. Raportul revizorilor.	5. Propunerile directoriului.
3. Aprobarea dării de samă (bilanțului) încheiat cu finea anului 1906.	6. Complectarea directoriului
	7. Eventuale.

Cu deosebită stimă:

Dimitrie Cărbune
secretar

Leonidas Bodnarescul
prezident.